

برنامه‌راهبردی ورزش در انگلستان چشم‌اندازی برای ۲۰۲۰

آشنایی معلمان تربیت‌بدنی با برنامه‌های راهبردی کشورهای پیشرفته در تربیت بدنی و ورزش (قسمت سوم)

دکتر محسن حلاجی
عضوهیئت علمی دانشگاه فرهنگیان
مهندس کیومرث هاشمی
رئیس کمیته ملی المپیک

آشنایی معلمان با این گونه برنامه‌ها به جامع‌نگری و تشخیص دقیق مسئولیت‌های آن‌ها کمک می‌کند. به همین منظور سعی خواهد شد طی چند شماره شما عزیزان را با ابعاد این برنامه آشنا سازیم.

در قسمت اول این مطلب، در شماره قبل، اشاره شد که سند «استراتژیک ورزش در انگلستان» که مشخص‌کننده چشم‌انداز این کشور در افق ۲۰۲۰ است سند Game Plan (این اصطلاح به دلیل نرساندن معنی واقعی ترجمه نشد) نام دارد. اجرای این سند نیاز به یک برنامه‌ریزی منسجم دارد که آن هم توسط وزارت فرهنگ، رسانه و ورزش تدوین شده است و با عنوان «چارچوبی برای ورزش انگلیس» نامیده می‌شود. این برنامه که نه به چرایی‌ها و کلیات برنامه بلکه به چگونگی اجرای Game Plan می‌پردازد. آشنا شدن با هر دوی این اسناد نیاز به مطالعه مفصل دارد اما تلاش می‌شود تا خوانندگان حداقل با رؤس مطالب آن‌ها آشنا شوند. در قسمت اول، با عنایت به مطالب سند Game Plan، ضمن ارائه و تحلیل سخنان تونی بلر، بخش اول سخنان تساجول میپ وزیر فرهنگ، رسانه و ورزش در خصوص اهمیت تدوین این سند استراتژیک در ورزش انگلستان

با توجه به گستردگی جوامع بشری، نیاز به برنامه‌ریزی‌های کلان برای رفع نیازهای فردی و اجتماعی ضرورت می‌یابد. فایده این برنامه‌ها تنها از یک بعد نیست بلکه دولت‌ها در پرتو سیاست‌های کلان خود از این برنامه‌های جامع برای تحقق اهداف آموزشی، تربیتی، بهداشتی، رفاهی، صنعتی، کشاورزی و... سود می‌برند. برنامه‌ریزی استراتژیک در هر زمینه‌ای که باشد از یک چارچوب مشخص تبعیت می‌کند: رسالت، دورنما یا چشم‌انداز، اهداف، تحلیل وضع موجود، تدوین استراتژی یا استراتژی‌ها در انتخاب شاخص‌های سنجش و پایش عملکرد از جمله مراحل موجود در این چارچوب به‌شمار می‌روند. یکی از این برنامه‌های جامع برنامه استراتژیک ورزش است. کشور انگلیس اکنون دارای یک برنامه استراتژیک برای توسعه ورزش کشور خود در ابعاد قهرمانی، تربیتی و همگانی است. البته در کشور ما نیز تدوین این نوع برنامه‌ها به‌عنوان یک ضرورت تشخیص داده شده است. در سال‌های گذشته یک برنامه استراتژیک با نام «طرح جامع ورزش کشور» با همت قشر بزرگی از کارشناسان طراحی و تدوین شد اما بنا به دلایلی اجرای آن مسکوت ماند.

را همراه با چند تحلیل کلیدی ملاحظه کردید. در قسمت دوم نیز از بحث «سند استراتژیک ورزش در انگلستان» یا همان Game Plan، ادامه سخنان تساجول مپ که اشاره به نقش‌های کلیدی ورزش در ابعاد و شئون زندگی مردم بود تشریح شد. بیانات او بیشتر به اوضاع کنونی و چشم‌انداز این کشور در افق ۲۰۲۰ ورزش انگلیس می‌پرداخت و تأکید می‌کرد: این گزارش «Game Plan» نقشه کلی ساختار ورزش را در اختیار ما قرار می‌دهد و هر یک از ما که در اجرا پیاده‌سازی آن مسئولیت داریم باید به‌طور جدی به آن بپردازیم. اما همواره باید به‌خاطر داشته باشیم که ورزش باید نشاط‌آور باشد.»

اکنون در این قسمت (قسمت سوم)، خلاصه نکات اجرایی و مهم سند «استراتژیک ورزش در انگلستان (Game Plan)» را ارائه می‌دهیم.

کلیدواژه‌ها: برنامه راهبردی ورزش، انگلستان، سال ۲۰۲۰

۳۱ نکته خلاصه از سند استراتژیک ورزش در انگلستان (Game Plan)

با عنایت به طولانی بودن این سند نکات مهم آن به‌طور خلاصه و کاربردی ارائه می‌شود. این سند می‌خواهد به نقش دولت در راهبری ورزش بریتانیا اشاره کند. اگرچه بدون هماهنگی دولت هم مردم به‌طور خودجوش به ورزش می‌پردازند اما ممکن است نه‌تنها بهره‌مورد نظر را در پی نداشته باشد بلکه با هزینه‌های زیاد همراه باشد. در هر حال نقش دولت را در ایجاد افزایش مشارکت مردمی، کشف و رشد استعدادها و افزایش توانایی ورزشکاران برای رقابت در بالاترین سطوح نمی‌توان نادیده گرفت. بنابراین دولت در هر کشوری از ورزش خواسته‌هایی دارد که باید با یک برنامه منسجم به آن برسد و این سند می‌تواند نمونه‌ای از این توجه باشد.

چرا ورزش باید برای ما مهم باشد: مزایا و منافع و نقش دولت

۱. چرا باید دولت برای ورزش و فعالیت‌های بدنی سرمایه‌گذاری کند؟ در توجیه این سرمایه‌گذاری می‌توان به نقش ورزش در ارتقا و بهبود سلامت و تندرستی مردم جامعه، و کمک به بهبود نتایج آموزشی، کاهش جرم و ناهنجاری‌های اجتماعی اشاره کرد:

● مزایای فعالیت‌های بدنی در سلامت و تندرستی به‌خوبی مشهود است و به‌طور گسترده‌ای پذیرفته

شده است. ۳۰ دقیقه فعالیت سبک ورزشی پنج بار در هفته می‌تواند به کاهش خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی عروقی، برخی سرطان‌ها، سکنه مغزی و چاقی کمک کند. کل هزینه انگلستان بابت عدم فعالیت بدنی کافی اقسار مختلف حداقل ۲ میلیارد پوند در سال تخمین زده می‌شود. در یک بیان محافظه‌کارانه، این نشان‌دهنده از بین رفتن و مرگ حدود ۵۴،۰۰۰ نفر قبل از مرگ طبیعی است. افزایش ۱۰٪ فعالیت‌های بدنی بزرگسالان حدود ۵۰۰ میلیون پوند در یک سال صرفه‌جویی در بر خواهد داشت (در حدود ۶،۰۰۰ نفر). این تخمین‌ها هزینه‌های صدمات و جراحات را در بر ندارد. ضرر و زیان عدم فعالیت‌های بدنی کافی یا ورزش نکردن بسیار زیاد است؛ افزایش مداوم چاقی و دیگر چالش‌های بهداشتی و تندرستی شاهد این مدعا است.

● آموزش و پرورش نیز نقش کلیدی در تأثیر افزایش مشارکت مردم ایفا می‌کند. برعکس نیز شواهدی وجود دارد که ورزش و فعالیت‌های بدنی نیز می‌تواند بر آموزش و پرورش تأثیر بگذارد. مدارک و شواهد روشنی دال بر اینکه ورزش در کاهش جرم و جنایت و ناهنجاری‌های اجتماعی مؤثر است وجود ندارد. البته این بدان معنا نیست که این مزایا وجود ندارد، اما ارزیابی تأثیر ورزش و فعالیت بدنی در این زمینه‌ها دشوار است. تجربه نشان می‌دهد که در این زمینه‌ها نیز به بهترین نحو می‌توان از ورزش استفاده کرد.

● نقش ورزش در ایجاد شور و هیجان ملی از طریق موفقیت ورزشی در مسابقات بین‌المللی قابل توجه است؛ (هرچند از نظر کمی برآورد آن مشکل است). برعکس، چنانچه عملکرد مسابقات ضعیف باشد در روحیه مردم تأثیر منفی می‌گذارد.

● محاسبه و اندازه‌گیری مزایای میزبانی رویدادهای ورزشی کلان، اعم از اقتصادی، اجتماعی یا فرهنگی دشوار است، زیرا شواهد موجود محدود است. در صورت نیاز به امکانات عمده جدید، منافع اقتصادی میزبانی چنین رویدادهای کلانی باید به‌دقت اندازه‌گیری شود تا معلوم شود نسبت منافع به هزینه‌ها چقدر است.

۲. تعامل بین مشارکت مردم در فعالیت‌های ورزشی، رقابت‌های بین‌المللی و میزبانی رویدادهای ورزشی نامشخص است. برای مثال، موفقیت‌های بین‌المللی به‌نظر نمی‌رسد به افزایش انگیزش در میزان مشارکت مردم منجر شود و میزبانی رویدادهای ورزشی نیز به‌نظر نمی‌رسد منجر به

با توجه به گستردگی جوامع بشری، نیاز به برنامه‌ریزی‌های کلان برای رفع نیازهای فردی و اجتماعی ضرورت می‌یابد

دولتی و خصوصی لازم است با هم کار کنند تا به اهداف مشترک نائل شوند.

در حال حاضر ما کجا قرار داریم: وضعیت فعلی ورزش در انگلیس

۶. در انگلستان کیفیت و کمیت مشارکت مردم در امور ورزشی و فعالیت‌های بدنی از آنچه باید باشد کمتر است و طی سالیان گذشته نیز به میزان طور قابل توجهی تغییر نکرده است:

● در امور ورزشی: تنها از ۶٪ درصد از جمعیت در فعالیت‌های ورزشی بیش از ۱۲ بار در سال شرکت می‌کنند که، در مقایسه با آمار ۷۰٪ درصد مشارکت در سوئد و یا فنلاند تقریباً با ۸۰٪ درصد آمار مطلوبی نیست.

● برای فعالیت‌های بدنی: تنها ۳۲٪ درصد از بزرگسالان در انگلستان ۳۰ دقیقه ورزش سبک، ۵ بار در هفته دارند، و این در مقایسه با آمار ۵۷٪ درصدی مردم استرالیا و ۷۰٪ درصدی فنلاندی‌ها مطلوب نیست.

● شرکت در فعالیت‌های ورزشی به‌طور چشمگیری پس از ترک مدرسه کاهش می‌یابد، و هرچه سن بالاتر رود این روند ادامه می‌یابد. اما هرچه شما در جوانی بیشتر ورزش کنید احتمال ادامه آن با افزایش سن بیشتر می‌شود.

● زنان ۱۹٪ کمتر احتمال دارد در ورزش و فعالیت بدنی نسبت به مردان شرکت کنند.

● تأثیر گروه‌های اجتماعی بسیار چشمگیر است، سطح مشارکت افراد با مشاغل حرفه‌ای تقریباً سه برابر بیشتر از دیگر مشاغل است.

● مشارکت اقلیت‌های قومی ۶٪ کمتر از میانگین ملی است.

۷. جوانان طبقه مرفه به نسبت افراد کم درآمد در امور ورزشی بیشتر شرکت دارند.

۸. عملکرد انگلستان در ورزش بین‌المللی از آنچه اغلب ما فکر می‌کنیم بهتر است. براساس شاخص موفقیت در بیش از ۶۰ رشته ورزشی در ۲۰۰ کشور، انگلستان در رتبه سوم جهان قرار می‌گیرد.

۹. انگلستان هر سال، با موفقیت، میزبان رویدادهای مهم ورزشی (مانند ویمبلدون در لندن یا مسابقه دو ماراتون) است، و دولت در آن‌ها دخالت چندانی ندارد. مشکلات ما معمولاً در برگزاری مسابقات در سطح کلان از قبیل بازی‌های المپیک، جام جهانی فوتبال، مسابقات قهرمانی اروپا (یوفا)، دو و میدانی جهانی مسابقات قهرمانی و بازی‌های کشورهای مشترک‌المنافع است.

۱۰. کل هزینه‌های قرعه‌کشی و شرط‌بندی و

افزایش موفقیت‌های درازمدت گردد.

۳. وجود مزایا و منافع ورزش برای جامعه به این معنا نیست که دولت لزوماً باید در امور ورزشی مداخله کند. مداخله دولت زمانی توجیه‌پذیر است که:

● مداخله به‌منظور اصلاح «ناکارامدی» بخش خصوصی و یا غیرانتفاعی، (مانند هزینه‌های سلامت و یا عدم فعالیت)، باشد.

● فرصت‌های برابر در دسترسی به امکانات ورزشی یکسان نباشد؛ به‌عنوان مثال تفاوت در مشارکت بین گروه‌های اجتماعی. دولت نباید خود را جایگزین فعالیت‌های بخش‌های خصوصی و یا غیرانتفاعی نماید.

۴. از نظر دولت بریتانیای کبیر دولت باید در امر ورزش دو هدف مهم را مد نظر قرار دهد:

● افزایش مشارکت مردم در ورزش و فعالیت‌های بدنی، هم به‌دلیل اهمیت نقش ورزشی در سلامتی و هم به‌منظور کاهش هزینه‌های رو به رشد عدم فعالیت‌های بدنی کافی

● افزایش موفقیت در رقابت‌های بین‌المللی، به‌خصوص در ورزش‌های محبوب مردم چون پیروزی در این ورزش‌ها موجب خوشحالی مردم می‌شود.

۵. به‌منظور رسیدن به این اهداف توصیه‌هایی در چهار حوزه به‌شرح زیر مطرح می‌شود:

● مشارکت مردمی: طیف گسترده‌ای از اقدامات مبتکرانه با تمرکز بر اقشار محروم و کم درآمد جامعه، به‌ویژه جوانان، زنان و افراد مسن باید صورت گیرد. لازم است با همه موانع مشارکت (مانند کمبود زمان، هزینه زیاد، ناآگاهی و یا کم‌انگیزی)، و همچنین کمبودها (از قبیل مربیان ضعیف و یا امکانات کم) مقابله شود.

● ورزش با عملکرد بالا: لازم است برآورد کنیم که بیشترین بخش بودجه با اولویت‌بندی به کدام ورزش‌ها اختصاص یابد، همچنین باید به ورزشکاران مستعد کمک شود به سطح مناسب برسند، و اینکه با ارائه خدمات بهتر و جریان امور مالی به نیازهای ورزشکاران توجه دقیق‌تری بشود.

● رویدادهای ورزشی کلان: باید با یک رویکرد محتاطانه‌تر به میزبانی این رویدادها نگاه شود. در این امر مشارکت دولت و همچنین ارزیابی روشنی از منافع حاصله حائز اهمیت است.

● پیاده‌سازی: اصلاحات سازمانی و تعیین دقیق روش کار باید قبل از مشارکت مالی دولت صورت گیرد. منابع مالی باید کمتر در بخش ستادی و بیشتر در صف یا خط مقدم مصرف شود. واحدهای

۳۰ دقیقه فعالیت سبک ورزشی پنج بار در هفته می‌تواند به کاهش خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی عروقی، برخی سرطان‌ها، سگته مغزی و چاقی کمک کند

بودجه دولتی در امر ورزش و فعالیت بدنی برای یک سال در انگلستان حدود ۲ میلیارد پوند تخمین زده می‌شود. بخش قابل توجهی از این هزینه‌ها از طریق مقامات محلی توزیع می‌شود. علاوه بر این، پول بخش شرط‌بندی و برنامه‌های تلویزیونی در حال کاهش است و بودجه در اختیار مقامات محلی برای مصرف اوقات فراغت و سرگرمی جوانان و نوجوانان هم ممکن است کم شود. در مقابل، سرمایه‌گذاری عمومی زیادی برای ورزش مدارس برنامه‌ریزی شده است.

۱۱. به‌طور کلی، ورزش و فعالیت‌های بدنی از طریق چهار بخش ارائه می‌گردد: مقامات محلی، آموزش و پرورش (مدارس)، بخش غیرانتفاعی و داوطلبانه (باشگاه‌های داوطلبانه و نهادهای ورزشی ملی و باشگاهی) و بخش‌های خصوصی. نقش بخش بهداشت و تندرستی در فعالیت‌های بدنی نیز بسیار مهم است. با این حال، تعامل دولت با این بخش‌ها از طریق مجموعه‌ای از سازمان‌های موازی صورت می‌گیرد که معمولاً به‌طور پیچیده‌ای با هم تداخل پیدا می‌کنند و مسئولیت‌های هر کدام نیز دقیق و روشن نیست و هیچ کدام پاسخگوی نابسامانی‌های موجود آمده نیز نخواهند بود.

۱۲. در بخش ورزش و فعالیت‌های بدنی کیفیت و در دسترس بودن داده‌ها در مورد امکانات و تجهیزات، میزان مشارکت، سیاست‌های بلندمدت، و عوامل رفتاری دیگر بسیار ضعیف است.

وضعیت مطلوب مورد نظر ما کجاست؟ چشم‌انداز ورزش و فعالیت‌های بدنی در سال ۲۰۲۰

۱۳. با توجه به نقش دولت و پذیرش این نقش، چشم‌انداز درازمدت ما برای ورزش و فعالیت‌های بدنی تا سال ۲۰۲۰ به این قرار است: «افزایش چشمگیر سطح ورزش و فعالیت‌های بدنی، به‌خصوص در میان اقشار کم‌درآمد جامعه، و رسیدن به سطح پایداری از موفقیت در رقابت‌های بین‌المللی». به بیان ساده‌تر اینکه: افراد بیشتری را به ورزش علاقه‌مند کنیم و میزان موفقیت ورزشکاران در میادین ورزشی را افزایش دهیم. این به ما سه هدف مجزا می‌دهد:

● تشویق فرهنگ مشارکت جمعی (با تأکید به فعالیت بدنی به‌عنوان یک ورزش رقابتی). کشور فنلاند در این زمینه می‌تواند به‌عنوان الگوی مناسبی مطرح شود، که کیفیت و کمیت مشارکت به‌خصوص در میان افراد مسن در آن بسیار بالاست. هدف ما این است که ۷۰٪ (در حال حاضر ۳۰٪) از جمعیت تا سال ۲۰۲۰ در امور ورزشی و فعالیت‌های بدنی

فعال بشوند (برای مثال ۳۰ دقیقه ورزش پنج بار در هفته)

● افزایش موفقیت‌های بین‌المللی. کشور استرالیا در این زمینه می‌تواند به‌عنوان الگوی مناسبی مطرح شود، که به‌طور چشمگیری در سطح جهانی به موفقیت رسیده است. هدف ما این است که بریتانیا و انگلیس از نظر رتبه‌بندی به‌خصوص در ورزش‌های محبوب‌تر جزء ۵ کشور برتر جهان بشود.

● اتخاذ یک رویکرد متفاوت برای میزبانی رویدادهای ورزشی کلان. این رویدادها ورزشی باید به‌عنوان جشن‌های منحصربه‌فرد تلقی شوند نه به‌عنوان وسیله‌ای برای دستیابی به اهداف دیگر دولت.

۱۶. این موارد اهداف درازمدت دولت محسوب می‌شوند. هرچند در این راستا بخش غیرانتفاعی و بخش خصوصی همراه بخش دولتی باید دیده شود.

توسعه و رشد فرهنگ ورزش و فعالیت‌های بدنی

۱۷. توسعه فرهنگ ورزش و فعالیت بدنی نیاز به تغییرات رفتاری قابل توجهی دارد، که احتمالاً تنها در طی یک دوره ۲۰ ساله دست یافتنی است.

۱۸. سطح مشارکت باید برای کل جمعیت مطرح شود، اما تأکید باید بیشتر بر اقشار محروم و کم‌درآمد جامعه باشد، به‌خصوص جوانان، زنان و افراد مسن باید بیشتر در فعالیت‌های ورزشی شرکت کنند. در حال حاضر در مدارس کارهای زیادی در حال انجام است، اما نه برای بزرگسالان.

۱۹. اقدامات زیادی باید صورت گیرد تا به تغییرات مطلوب مورد نیاز دست یابیم. هدف قرار دادن تنها یک زمینه (به‌عنوان مثال امکانات) کافی نیست. یک رویکرد جامع باید به موارد زیر اشاره کند:

● مواعیتی که از مشارکت مردم جلوگیری می‌کند؛ (مشکلاتی از قبیل کمبود زمان، هزینه‌بری ورزش و یا عدم آگاهی و نداشتن اطلاعات و یا انگیزش کم)؛ ● عدم موفقیت در ارائه خدمات؛ کمبود فرصت‌های ورزشی، امکانات و یا ضعف مربیان.

۲۰. برای گروه‌های با هدف متفاوت، سیاست‌های مختلف مورد نیاز است. برای جوانان، هدف باید توسعه «سواد ورزشی» باشد و کار فعلی دولت در مدارس را تداوم ببخشد. اما کار با جوانان فقط در مدارس کافی نیست. بزرگسالان نیز باید مورد توجه قرار گیرند، با این هدف که جوانان را تشویق به ورزش نمایند.

۲۱. نمونه‌هایی از قبیل استفاده بهتر از امکانات موجود (مانند استفاده از امکانات مدرسه خارج از

آموزش و پرورش نیز نقش کلیدی در تأثیر افزایش مشارکت مردم ایفا می‌کند

۲۳. عوامل بسیاری بر موفقیت‌های بین‌المللی بریتانیا در ورزش‌هایی با عملکرد بالا تأثیرگذار است. با سه تغییر می‌توانیم شانس خود را در این زمینه بهبود بخشیم.

● اول، واضح است که برای مصرف بودجه ورزش به‌ویژه در مورد ورزش‌های با عملکرد بالا اولویت‌بندی لازم است. رویکرد حاضر به ورزش‌های مدال‌آور اهمیت می‌دهد، بدون توجه به محبوبیت آن‌ها بین مردم. ما توصیه می‌کنیم که یک رویکرد پوشه کار اتخاذ گردد، و عواملی مانند ظرفیت بالقوه هر شاخه ورزشی و محبوبیت آن ورزش بین مردم در استراتژی‌های سرمایه‌گذاری مدنظر قرار گیرد.

● دوم، ورزشکاران جوان و مستعد برای رسیدن به سطح نخبگان نیاز به کمک دارند. ما پیشنهاد می‌کنیم یک رویکرد سیستماتیک به شناسایی استعداد و رشد آنان بپردازد، و نوع ورزش انتخابی آنان توسط یک هیئت متخصص صورت گیرد.

● سوم، منابع مالی و ارائه خدمات باید بیشتر متمرکز بر نیازهای ورزشکاران باشد. البته وضعیت انتقال از وضعیت فعلی به وضعیت مطلوب ساده نیست. با پذیرش تئوریک این نکته، در پنج حوزه باید تغییرات ایجاد شود تا سیستم فعلی بیشتر

ساعت کاری)، طرح‌هایی برای تشویق کارکنان به فعالیت بدنی در محل کار، یارانه مستقیم برای افرادی که در این طرح‌ها شرکت می‌کنند؛ ایجاد فضا و فرصت‌های بیشتری برای پیاده‌روی یا دوچرخه‌سواری فرهنگ تمایل به ورزش را ارتقا می‌بخشد.

۲۲. به‌منظور توسعه سیاست‌های مشارکت جمعی و تعیین عوامل مؤثر و کارآمد، توصیه‌ها و رهنمودهای زیر مفید است:

● ایجاد یک دپارتمان ورزشی، و به‌کارگیری طیف گسترده‌ای از همکاران، به‌ویژه در بخش بهداشت و سلامت به‌منظور تهیه و تنظیم طرح‌های قابل ارائه در کنفرانس نقد و بررسی در سال ۲۰۰۴؛

● اجرای طرح‌هایی با هدف کمک به ورزش بزرگسالان در جامعه، از جمله گسترش دسترسی به امکانات مدرسه خارج از ساعات درسی، پرداخت یارانه به افراد شرکت‌کننده و ارائه آگاهی و اطلاعات مفید؛

● جمع‌آوری اطلاعات قوی جهت نظارت و ارزیابی. این باید شامل امکانات ملی پایگاه داده و بررسی ملی سالانه مشارکت و تناسب انجام باشد.

افزایش موفقیت‌های بین‌المللی

نقش ورزش در ایجاد شور و هیجان ملی از طریق موفقیت ورزشی در مسابقات بین‌المللی قابل توجه است

متمرکز بر نیازهای ورزشکاران گردد:

● روش ساده‌سازی بودجه یعنی اینکه کدام رشته ورزشی در سطح انگلستان و کدام در سطح بالاتر بودجه دریافت کنند.

● تداوم نوسازی و مدرن کردن نهادهای برگزارکننده مسابقات، به‌منظور اینکه توسعه آن‌ها را به نهادهای کارآمدتر و مؤثرتر تبدیل کند. هرچند این ممکن است منجر به یک کاهش تعداد کلی این نهادها گردد.

● هماهنگی و همکاری بهتر بین کشورهای عضو از طریق شورای ورزشی و همچنین با دیگر اعضا.

● به‌عنوان یک هدف میان‌مدت، بنیاد ورزش انگلستان باید، در صورت لزوم، بودجه‌اش به‌جای اینکه مستقیماً از طریق وزارت ورزش انگلستان تأمین شود توسط مشتریان خود پرداخت گردد.

نگاه جدید به برگزاری رویدادهای ورزشی کلان و امکانات عمده مورد نیاز

۲۴. وزارت ورزش انگلیس همچنان باید به حمایت از طیف وسیعی از رویدادهای ورزشی مهم بپردازد و با توجه به میزان سرمایه‌گذاری مورد نیاز، دولت مرکزی همیشه باید از مراحل اولیه تا آخرین مراحل، به‌ویژه در مورد رویدادهای کلان ورزشی حضور پررنگ داشته باشد. بنابراین شیوه جدیدی شامل موارد زیر باید در سرمایه‌گذاری چنین رویدادهایی به‌وجود بیاید:

● چنانچه اخبار رویدادهای ورزشی کلان به وزیران مرتبط و خزانه‌داری کل گزارش شود، در نتیجه دولت مرکزی به‌طور فعال از آغاز هر پروژه کلان ورزشی درگیر موضوع خواهد شد. این گزارش‌ها باید هم مسائل فرهنگی و هم رویدادهای ورزشی را پوشش دهد، و خبرگی ارزیابی پیشنهادها، مناقصه‌ای، ارزیابی احتمال برد و نظارت بر هر گونه سرمایه‌گذاری را داشته باشد؛

● یک استراتژی بلندمدت برای برگزاری مسابقات کلان که دولت پشتیبانی و حمایت خود را از آن‌ها برای بیش از ۲۰ سال آینده در نظر گرفته باشد؛

● دارای روش مناسب و یکسانی برای تمام اعضای درگیر در هر مرحله از چرخه آن رویداد از قبیل مناقصه، تحویل و ارزیابی باشد.

اصلاح سازمان‌دهی ورزش و فعالیت بدنی در انگلستان

۲۶. بیش از نیاز به سرمایه‌گذاری در ورزش و فعالیت‌های بدنی اصلاحات سازمانی مورد نیاز است. مواردی از قبیل تدوین چندین شیوه‌نامه متفاوت

که منجر به سردرگمی می‌شود، و یا ساختارهای سازمانی پیچیده که منجر به ناکارآمدی می‌شود؛ یا کارمندی که مهارت‌های لازم را برای کار ندارند؛ و همچنین سیستم‌های مدیریت ضعیف را باید تغییر داد و اصلاح کرد.

۲۷. مقدار بیشتر بودجه به‌جای اینکه در ادارات هزینه گردد باید در خط مقدم ورزش و برای کاربر نهایی مصرف شود. بین نهادهای ورزشی، به‌ویژه نهاد ورزش انگلستان و نهاد ورزشی بریتانیا ضمن همکاری و هماهنگی موازی کاری از بین برود، جداسازی دقیق و روشن بین توزیع بودجه و ارائه خدمات صورت گیرد، و ارگان‌های دولتی و ورزشکاران مسئولیت‌پذیری بهتری از خود نشان دهند تا اثربخشی و بهره‌وری سازمانی افزایش یابد.

۲۸. دولت مرکزی باید به نکات زیر توجه کند:

● ایجاد نظامی که به نهادهای مالی از طریق موافقت‌نامه‌های جدید مالی پاسخگو باشد؛

● اتخاذ مکانیسم‌هایی که بین همه بخش‌ها و واحدها هماهنگی ایجاد کند؛

● افزایش ظرفیت و اولویت‌بندی دقیق‌تر برای ورزش و فعالیت‌های بدنی در وزارت ورزش.

۲۹. دو سازمان ورزش انگلیس (England) و سازمان ورزش بریتانیا باید به‌جای ارائه خدمات ورزشی در امور ورزشی سرمایه‌گذاری کنند، و در عوض نهادهای کوچک‌تر امور خدماتی را به‌عهده بگیرند تا هزینه‌های عملیاتی کاهش یابد.

● به هیئت‌های کوچک‌تر با تخصص غیراجرایی تقسیم شوند تا از هدر رفتن سرمایه‌ها جلوگیری شود.

● تخصیص بودجه باید مبتنی بر کاربران باشد، باید در معیارهای قرعه‌کشی تجدید نظر شود و بر اولویت‌هایی از قبیل مشارکت جمعی و افزایش موفقیت‌های بین‌المللی تمرکز صورت گیرد.

۳۰. سایر نهادهای ملی باید شاخص‌های عملکردی روشنی داشته باشند تا بر همین اساس بودجه دریافت کنند. سرمایه‌گذاری دولت باید بیشتر به‌منظور به‌روزرسانی ورزش و همکاری با بخش‌های خصوصی و غیرانتفاعی مورد توجه قرار گیرد.

۳۱. به‌منظور ترغیب ورزش در سطح محلی باید از یک رویکرد غیربخشنامه‌ای و غیردستوری استفاده شود.

۳۱. به‌طور خلاصه، دولت به همراه بخش خصوصی و غیرانتفاعی نقش مهمی در فعالیت‌های ورزشی و بدنی ایفا می‌کند. این عمدتاً برای منافع است که ورزش بر سلامتی روح و جسم کل جامعه دارد. اصلاحات در این زمینه‌ها منجر به افزایش مشارکت بیشتر مردم و بهبود موفقیت بین‌المللی خواهد شد.

شرکت در
فعالیت‌های
ورزشی به‌طور
چشمگیری پس
از ترک مدرسه
کاهش می‌یابد، و
هرچه سن بالاتر
رود این روند
ادامه می‌یابد.
اما هرچه شما
در جوانی بیشتر
ورزش کنید
احتمال ادامه آن
با افزایش سن
بیشتر می‌شود

منابع
Ministry of culture, media and sport England. (2002). Game Plan: a strategy for delivering Government's sport and physical activity objectives.

وزارت فرهنگ، رسانه و ورزش انگلیس. (۲۰۰۲). گیم پلان: راهبردی برای پیاده‌سازی اهداف فعالیت‌های جسمانی و ورزش دولت انگلیس، ترجمه محسن حلاجی و همکاران.